

‘Nooit een echte activiste geweest’

ROERMOND

Acht jaar geleden was ze het veelbelovende talent van de Socialistische Partij in Roermond en maakte ze als jongste raadslid een vliegende start. En nu, op een leeftijd dat menig politicus net uit de luiers is en de lokale SP op sterven na dood, keert Mijntje van Beers (25) de politiek de rug toe. Conclusie: missie volbracht? Of vertrekt ze met een koffer vol desillusies? Aan Peter Hamans geeft ze tekst en uitleg.

Over de breuk met de SP:

‘Bij de laatste verkiezingen heb ik niet meer SP gestemd. Ik denk dat ik bij GroenLinks uitkom als ik de Stemwijzer invul. Maar toch heb ik veel te danken aan de SP. Het was een mooie tijd, ze hadden met Felix van Ballegooij, Theo Janssen Steenberg en mij een sterk team. We hebben relevante onderwerpen op de agenda gezegd en we zijn de stem van veel Roermondse Raadslid geweest. Ze maakten me lijsttrekker en fractievoorzitter, ik heb de partij in de Roermondse raad mogen leiden. In de pers is later gesuggereerd dat ik om financiële redenen ben opgestapt. Onzin. Het was puur inhoudelijk. Voorbeelden: ik was voor de koopzondag in Roermond, de SP was tegen. Ik was voor het flink aanpakken van relschoppers, de SP koos voor de zachte aanpak. Of ik inhoudelijk ben opgeschoven van links richting midden? Tja, misschien is dat wel zo. Vroeger prevelden we de mantra ‘Als je maar lang genoeg je best doet, dan komt het allemaal wel goed.’ Maar ik ben er gaandeweg de rit achter gekomen dat het zo niet werkt in de grote boze mensenwereld. Er zijn besluiten genomen waar ik het fundamenteel mee oneens was. Dat is vervelend. Het echte breekpunt was de manier waarop we bij de SP met elkaar omgingen. Ik kan dat nu met een gerust hart zeggen omdat de oude hap weg is en er een nieuwe club zit, die ik overigens veel succes wens. Maar bij de oude manier van werken paste ik toen niet meer. Het dieptepunt was wel dat ik mij voor mijn woordvoering in de gemeenteraad moest verantwoorden bij het toenmalige bestuur. Dat deed ik dus niet. Kom op zeg, ik was fractievoorzitter! Nee, ik weet niet of ze mij niet vertrouwden. Daar kwam bij dat ik toen fulltime werkte en niet bij alle SP-bijeenkomsten kon zijn. De ongenoegens en frustraties stapelden zich op, aan beide kanten.’

‘Maar sommige mensen maakten er wel een héél groot drama van toen ik twee jaar geleden brak met de SP en als Roermond Sociaal verder ging. Of ze zeiden: ja kind, je hebt groot gelijk want die club

Mijntje van Beers: ‘Het blijft een rommeltje op de linkerflank in Roermond.’

Foto: Peter Hamans

was toch ook niks voor jou, óf ze riepen: je bent een ondankbare hond want de SP heeft veel voor jou betekend. Het is allebei niet waar. Het was een combinatie van factoren. Ik ben deels uit zelfbehoud vertrokken bij de SP, deels vanwege mijn functioneren als raadslid. Het is niet mijn karakter om ergens mee door te gaan waarvan ik denk dat het geen zin meer heeft. Nee, het was eigenlijk allemaal niet zo spannend. Nee, er was geen ruzie. Nee, we sloegen elkaar de hersens niet in. We waren het gewoon niet meer met elkaar eens. Maar mijn politieke identiteit hing niet vast aan de SP. Ik vind dat ik me persoonlijk in de afgelopen acht jaar in de politiek heb ontwikkeld als een serieuze gesprekspartner.’

Over het besluit om te stoppen:

‘Ik ben heel bevlogen en idealistisch de gemeenteraad ingestapt. Maar nu, na bijna acht jaar, heb ik toch vrede met het besluit om er een punt achter te zetten. Ik merkte dat het politieke handwerk een herhaling van zetten werd. Cynisme lag op de loer. Dan komen voor de zevende keer onderwerpen voorbij waarvan ik denk: maar die heb ik toch al eerder gezien? Als raadslid heb ik ongeveer alles gedaan wat er te doen valt. En er zit weinig

vaart in. Een voorbeeld. Toen ik pas in de raad zat moesten we een besluit nemen over Jazz City. En onlangs, in de commissie Ruimte, kwam het thema weer aan de orde. Dezelfde argumenten, dezelfde discussies... alleen acht jaar later. En ik vraag me af: weet ik nog wel hoe de burgers tegen ons werk aankijken? Heel veel mensen weten niet wat een raadslid doet. Neem de Singelring. Dat besluit viel al geruime tijd geleden maar nu pas ontstaat er reuring over. En kijkend naar mezelf stel ik min of meer dezelfde vraag. Mijntje van Beers, weet jij nog wat er onder de burgers leeft? Op sommige gebieden moet ik het antwoord toch schuldig blijven. En dan wordt het tijd om te gaan.’

Over het actievoeren:

‘Ik ben niet iemand die het nou bepaald erg leuk en nuttig vind om te moeten vergaderen over de vraag welke acties we nu weer eens moeten bedenken om in de picture te blijven. Want als je problemen moet gaan zoeken dan zijn er blijkbaar niet genoeg om je druk over te maken. Op dat punt verschilde ik echt van veel SP'ers die een heel activistische instelling hebben. Ik had bijvoorbeeld nooit veel zin om op zaterdagmiddag met folders op de markt te staan. Buiten de

politiek om kun je weliswaar veel acties in het garen hangen maar onder de streep is het resultaat vaak nul. Ik heb het politieke rendement altijd liever uit inhoudelijke zaken gehaald, in de raadszaal en niet daarbuiten.’

Over de pers:

‘Ik heb altijd een ietwat moeizame relatie met de pers gehad. Want ja, je bent nog jong en ineens wordt die schijnwerper vol op je gericht. Ook al ben je raadslid, ik heb het altijd raar gevonden dat ik voor journalisten blijkbaar interessant genoeg was om een verhaal over te schrijven. Vlak voordat ik in de gemeenteraad kwam, publiceerde de krant een interview met mij waarin ik zei dat het communisme ook goede kanten had. Het citaat maakte deel uit van een langer betoog en was door de journalist uit zijn verband gerukt maar er ontstond veel ophef over. Ik kon wel janken toen dat in de krant stond. Maar het was onvolwassen van mij, ik had het beter moeten uitleggen. Later kregen we bij de SP mediatraining van bekende journalisten. Toen leerden we hoe we met media om moesten gaan.’

Over links in Roermond:

‘Hoewel uit nood geboren,

ben ik erg blij met deze coalitie. Het zou erg zuur zijn als ze na 19 maart moet afhaken. Maar ondanks het feit dat we met dit college een flink stuk zijn opgeschoten blijft het op de linkerflank toch een rommeltje in Roermond. We hebben veel linkse partijen maar geen echt links blok. Het lukt gewoon niet. Het linkse geluid is er wel maar het klinkt niet hard genoeg. En iedereen roept dat het anders moet maar ze doen het niet. In de gemeenteraad zitten enkele stemmenkannonen en zolang die aan de knoppen blijven draaien zal er ook geen culturomslag plaatsvinden. Want alleen die kan de vastgeroeste patronen doorbreken. En dat heeft tijd nodig. Het is hetzelfde als het met het aanpakken van de vriendenrepubliek. Dat riep ik ook toen ik aantrad. Ik dacht dat ik als raadslid het probleem mede kon oplossen, maar nee hoor. Eerst zal de oude garde moeten vertrekken want zolang die blijft zitten verandert er niets. Jos van Rey is een exponent van die oude garde. Met hem heb ik trouwens altijd prettig samengewerkt. Ik heb hem leren waarderen als iemand die handelt vanuit zijn eigen normbesef, hoewel we inhoudelijk over heel veel zaken behoorlijk van mening verschillen. Ik heb absoluut niet de behoefte om hem af te vallen hoewel ik in

debatten met hem weleens dacht: ‘Nou nou, dat kun je ook anders zeggen.’ Maar ook hiermee heb ik geleerd om te gaan.’

Over de politieke erfenis:

‘Wat de politiek mij heeft gebracht? Mensen zeggen wel eens: acht jaar raadslidmaatschap staat zo leuk op je cv. Klinkt mooi, maar daar gaat het niet om. Wat ik heb geleerd is om met volle overtuiging te verdedigen waar ik voor sta. Ik heb geknokt voor de medewerkers van de Thuiszorg en tegen de bezuinigingen op het maatschappelijk werk. Ik heb geleerd om het politieke debat aan te gaan, ik heb commissies voorgezeten, ik heb mijn woordvoering verbeterd. En ik heb geleerd om te relativeren en te ervaren dat mensen het niet altijd met je eens zijn en dat je om moet kunnen gaan met teleurstellingen. Ik volg nu een hbo-opleiding social work, straks wil ik nog naar de universiteit. Acht jaar geleden stopte ik met mijn studie. Dat was misschien stom, maar achteraf had ik deze periode voor geen goud willen missen. De politieke jaren hebben mij ook volwassen gemaakt. Ik ben nog jong en ga gewoon door met wat ik in de gemeenteraad ook altijd heb nagestreefd, namelijk heel goed zijn in de dingen die je doet.’

Peter Hamans